

ODVJETNICI PARTNERI

Prof. dr. Dubravko Grgić

Dr. sc. Čamil Salahović

Denis Lauc

Ivica Čosić

Daniela Grgić-Čačić

Bojan Nikolić

Dr. sc. Krešimir Franjo Šenjug

Dr. sc. Davor Bubalo

Hrvoje Pelcl

Mislav Biočić

Renata Grgić Tolj

Ivana Grgić Zovko

ODVJETNICI

Nataša Mijić Scheidl

Ivana Štih

Marina Ljubanović

Ivica Šimundić

Vladimir Slunjski

Tamara Stanić Sertić

Sanja Perinović Kovačević

Ivan Glavaš

Dinko Simonelli

Petra Huseni

Katarina Ileković

Miroslav Vegar

Iva Kaselj Šabić

Božana Ivanda

Rinaldo Mešin

Ivo Miljko

Stanislav Ostojić

Damir Salahović

Marijana Tokić

Marino Matić

Inga Bošnjak

Ilija Krivić

Anita Sušac

Branimir Perić

Maja Vojnić

Dajana Čepo

Mag. Stefan Schwalm

Mag. Jasmin M. Hahn

Lidija Klepo

Ivona Kraljević

ODVJETNIČKI VJEŽBENICI

Vladimir Arlović

Mag. Emre Kandemir

PISARNICE

ZAGREB I. i II.

SPLIT I. i II.

ZADAR

RIJEKA

DUBROVNIK

OSIJEK

VARAŽDIN

PULA

WIEN | ÖSTERREICH

GRGIĆ & PARTNERI
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

PISARNICA ZAGREB II.

RH | 10000 ZAGREB | Ulica grada Vukovara 282 | tel: +385 1 6135 905 | e-mail: pisarnica.zg2@grgic-partneri.hr | www.grgic-partneri.hr

Prima:

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa 2/II

RH-10 000 ZAGREB

Zagreb, 2021-11-09

12698Ljubanović

PREDMET: ST-2745/2018

**RAZLUČNI
VJEROVNIK/KUPAC:**

AGRAM BANKA d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 74,
OIB:70663193635 zastupano po odvjetnicima iz OD Grgić & Partneri iz
Zagreba, Pisarnica ZAGREB II., Zagreb, Ul. grada Vukovara 282

STEČAJNI DUŽNIK:

RAAFourty d.d. u stečaju, iz Zagreba, Vlaška 79, OIB:17742557834
zastupan po stečajnom upravitelju Goran Jujnović

R A D I: Rješenja o dosudi

**PRIJEDLOG ZA DOPUŠTENJE REVIZIJE
VRHOVNOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE**

Protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-4374/2021 od 13.listopada 2021 kojim se potvrđuje Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br ST-2745/2018 od 23.srpnja 2021 u točki II.izreke te kojem predlaže da se usvoji i dopusti podnošenje revizije protiv Rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-4374/2021 od 13.listopada 2021.

ODVJETNIK | RECHTSANWALT

MARINA LJUBANOVIĆ

e-mail: marina.ljubanovic@grgic-partneri.hr

UVOD

Visoki trgovački sud RH posl.br.PŽ-4374/2021 od 13.listopada 2021. odbio je žalbu razlučnog vjerovnika Agram banka d.d. iz Zagreba, Ulica grada Vukovara 74 kao neosnovanu i potvrdio rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br.ST-2745/2018 od 23.srpnja 2021.

Razlučni vjerovnik odnosno danas vlasnik konkretne nekretnine koja je prodana u ovom stečajnom postupku podnosi Prijedlog protiv drugostupanjskog rješenja temeljem članka 385. st. 2. ZPP-a zbog postupovnopравnih pitanja koja se odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. st. 2. toč. 11. ZPP-a zbog kojih povreda je tuženik žalbom pobijao prvostupanjsko rješenje, kao i **zbog istih povreda** koje su učinjene u drugostupanjskom postupku i temeljem čl. 385. st.5. ZPP-a zbog materijalnopravnog pitanja koje se odnosi na pogrešnu primjenu materijalnog prava na koju drugostupanjski sud ne pazi po službenoj dužnosti, a upravo zbog kojih razloga tuženik je pobijao žalbom prvostupanjsku presudu. Prema čl. 385. a ZPP-a ako se može očekivati da je odluka o nekom pravnom pitanju važna za odluku o sporu i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni ili za razvoj prava kroz sudsku praksu, a posebno što je riječ o pravnom pitanju o kojem odluka suda drugog stupnja odstupa od prakse revizijskog suda predlaže se da Vrhovni sud RH odluči o ovom Prijedlogu na način da dopusti tuženiku podnošenje revizije.

Naime, sud prvog stupnja prilikom odlučivanja o prijedlogu Razlučnog vjerovnika danas vlasnika nekretnine upisane u zku.br.2302 k.o. Vrgorac zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Metkoviću radi dopune Rješenja o dosudi posl.br.ST-2745/2018 od 08.lipnja 2021. na način da sud naloži zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog suda u Metkoviću brisanje zabilježba spora pod posl.br.Z-2522/2019 koja je provedena na prijedlog društva ARCHART d.o.o. u stečaju na nekretnini koja je dosuđena razlučnom vjerovniku odbio je taj prijedlog svojim Rješenjem posl.br.ST-2745/2018 od 23.srpnja 2021. kao neosnovan.

Tom prilikom utemeljenje za svoje pravno shvaćanje sud prvog stupnja našao je između ostalog u drugoj odluci Visokog trgovačkog suda RH posl.br.PŽ-1387/2021 od 24.ožujka 2021. gdje u **točki IV. i V.obrazloženja sporadično citira sudsku odluku PŽ-1387/2021** na način da je zabilježba spora prema odredbi članka 86. ZZK-a upis koji ima učinak da pravomoćna presuda djeluje i protiv osobe koje su stekle knjižna prava nakon što je prijedlog za zabilježbu spora stigao zk sudu, a briše se po prijedlogu predlagatelja ili po službenoj dužnosti nakon proteka roka od 10 godina od kada je bila dopuštena pa da prema tome sud nije mogao odrediti brisanje sporova koji nisu okončani niti je od upisa zabilježbi sporova proteklo 10 godina.

Predmetna sudska odluka na koju se poziva sud prvog stupnja **nije javno objavljena** te ovdje razlučni vjerovnik koji je upisao založno pravo na **nekretnini još 2017. godine** temeljem **načela povjerenja u zemljišne knjige** gdje na konkretnoj nekretnini nisu postojale nikakve zabilježbe niti aktivne plombe nije u mogućnosti ispitati sudsku odluku koja bi se trebala odraziti na njegova prava i to na način je li se radi o istom ili sličnom činjeničnom i pravnom kontekstu pa da je sud pravilno našao uporište za

odbijanje kupčevog prijedloga radi brisanja zabilježba spora.

Prednje navedeno u svezi je između ostalog s povredom odredbe članka 354.st.2 točka 11 ZPP-a budući o odlučnoj činjenici postoji proturječnost između onog što se u razlozima odluke navodi i samih isprava u spisu.

Naime, sud prvog stupnja u pobijanoj odluci društvo ARCHART d.o.o. u stečaju na čiji prijedlog je izvršena zabilježba spora pogrešno je percipirao kao **izlučne vjerovnike** čime je povrijedio i materijalne odredbe Stečajnog zakona uz povredu odredaba članka 354.st.2 toč.11 ZPP-a budući je ovo utvrđenje da su isti **izlučni vjerovnici protivno stanju spisa**.

Visoki trgovački sud RH u pobijanoj odluci ponovno je povrijedio odredbe članka 354.st.2 točka 11. ZPP-a prihvativši da je društvo ARCHART d.o.o. u stečaju izlučni vjerovnik potvrdivši **opravdanost zabilježbe spora** koja se isključivo odnosi na knjižna prava iako stanje sudskog spisa ukazuje da ARCHART d.o.o. u stečaju nije izlučni vjerovnik te propuštajući cijeniti žalbene navode razlučnog vjerovnika da je isti stekao založno pravo prije otvaranja stečajnog postupka, prije zabilježbe spora sukladno načelu povjerenja u zemljišne knjige.

ARCHART d.o.o. u stečaju podnio je **tužbu radi pobijanja pravnih radnji** i temeljem takve tužbe prijedlog radi zabilježbe spora koji je Općinski sud u Metkoviću protivno odredbama ZZK-a prihvatio te proveo upis zabilježbe spora, a na koji upis zabilježbe spora što nije sporno ovdje AGRAM BANKA d.d. kao vlasnik nekretnine, a tada još kao razlučni vjerovnik te stečajni upravitelj su uložili prigovore na nezakonito provedenu zabilježbu.

Razlučni vjerovnik kao kupac na javnoj dražbi temeljem članka 247.st.7. SZ-a (*prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika na osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine*) žalbenim navodima je ukazivao da su izlučni vjerovnici normirani **zakonskom odredbom članka 147. SZ-a** koja određuje da osoba koja na temelju kojega svog stvarnog ili osobnog prava može dokazati da neki predmet ne ulazi u stečajnu masu nije stečajni vjerovnik te će se njezino pravo na izdvajanje predmeta utvrđivati prema pravilima za ostvarivanje tih prava izvan stečajnog postupka. Dakle, radi se o povredi njihovih knjižnih prava.

Nastavno, žalbenim navodima razlučni vjerovnik je u zakonskim odredbama od **članka 198.-215. SZ-a** ukazao na distinkciju izlučnih parnica u odnosu na parnice radi pobijanja pravnih radnji koje imaju prvenstveno svrhu da se imovina vrati u stečajnu masu (naravno radi daljnje prodaje i većeg namirenja vjerovnika) te je zakonodavac pri tome dodatno propisao odredbom **članka 212. SZ-a** pretpostavke za vođenje takvih postupaka i to **a)** odobrenje stečajnog suca kroz Rješenje te **b)** parnice se mogu pokrenuti u prekluzivnom roku od godine i pol dana od otvaranja stečajnog postupka.

Sam Zakon o zemljišnim knjigama razlikuje ove dvije vrste zabilježbi pa se tako člancima 86.-89. uređuje zabilježba spora, a člancima 91-92.. zabilježba tužbe radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji te je evidentno zemljišnoknjižni sud po ovlaštenom referentnu pogrešno proveo upis na način da je umjesto zabilježbe tužbe radi pobijanja pravnih radnji s osnove članka 91. ZZK-a proveo nezakoniti upis

zabilježbe spora temeljem čl.86. ZZK.

Da zakonodavac u **pogledu učinaka** ne razlikuje ta dva upisa zabilježbi ne bi niti propisao ove dvije vrste zabilježbi.

Sud prvog stupnja, kao i **sud drugog stupnja upravo propuštajući ocijeniti stanje sudskog spisa**, s time da sud prvog stupnja pri tome još izvodi **pogrešan zaključak da društvo ARCHART d.o.o. koje je podnijelo zabilježbu spora ima svojstvo izlučnih vjerovnika** dok istovremeno sud drugog stupnja uopće ne akceptira i ne cijeni žalbene navode razlučnog vjerovnika u tom pravcu, formalistički se pozivaju na odredbu članka 86. ZZK citirajući u svojim odlukama što je zabilježba spora te da uvjeti za brisanje nisu ostvareni iz razloga što ta tužba temeljem koje je zabilježen spor djeluje i protivno onih osoba koje su stekle knjižna prava nakon što je prijedlog za zabilježbu spora zaprimljen kod zemljišnoknjižnog suda.

Osoba koje je postala vlasnik te nekretnine je ovdje razlučni vjerovnik koji je prethodno imao još u **2017. godini upisano založno pravo** te je isti postao vlasnik upravo temeljem odredbe 247.st.7. SZ-a **koja propisuje da prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika na osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine**. Zabilježba spora upisana je u 2020. godini, dakle nakon upisa hipoteke u korist AGRAM BANKA d.d. koja je upisana u 2017. te nakon upisa zabilježbe otvaranja stečaja koji upis je proveden 2019. u zemljišnim knjigama, s time da se ne radi o zabilježbi spora na način da se vodi postupak o bilo kakvim knjižnim pravima na toj nekretnini budući da **društvo ARCHART d.o.o. u stečaju nije izlučni vjerovnik** već se radi o tužbi odnosno parnici radi pobijanja pravnih radnji za koju tužbu zemljišnoknjižni odjel jedino ispravno mogao provesti upis zabilježbe tužbe radi pobijanja pravnih radnji, a što nije učinio.

Redovni sudovi u čiju nadležnost dolazi rješavanje zemljišnoknjižnih predmeta jasno rade distinkciju u pogledu ove dvije vrste zabilježbi kojima se osigurava tražbina trećih osoba. Primjera radi, u odluci **Županijskog suda u Varaždinu posl.br.GŽ Zk-19/17 od 16.03.2017. sud je odbio žalbu predlagatelja kao neosnovanu te potvrdio rješenje Općinskog suda u Splitu posl.br.Z-3332/16 (Z-14638/15) od 06.svibnja 2016. Predlagatelj je u svojoj žalbi tvrdio da predmet koji se odnosi na postupak pobijanja pravnih dužnikovih pravnih radnji proizvodi pravni učinak i to na način da udovoljenju tužbenog zahtjeva tuženik postaje stvarni i pravi vlasnik predmetne nekretnine i zbog čega ne stoji obrazloženje suda da citirana parnica radi koje se traži zabilježba spora ne bi imala učinka na uknjižbu i ostale načine upisa u zemljišnu knjigu. Međutim upravo suprotno tom žalbeno naovdu Županijski sudu Varaždinu u predmetnoj odluci navodi da zabilježbu spora članak 81. ZZK definira kao upis kojim se čini vidljivim da se glede knjižnog prava vodi pred sudom ili drugim nadležnim tijelom postupak čiji bi ishod mogao utjecati na uknjižbu, pripadanje, ospeg, sadržaj ili opterećenje tog prava. Predmet postupka po tužbi predlagatelja na kojoj temelji prijedlog za zabilježbu spora je pobijanje dužnikovih radnji koja ima cilj da pobijana pravna radnja gubi učinak samo prema tužitelju i samo koliko je potrebno za namirenje njegovih tražbina pa za slučaj udovoljenju tužbenom zahtjevu tužitelja neće doći do nikakvih promjena u knjižnim pravima upisanim u zemljišnim knjigama u korist tuženika. Za takve tužbe odredbom članka 85. ZZk predviđena je**

mogućnost zabilježbe tužbe radi pobijanja dužnikovih pravnih radnji.

Ovakav neosnovan i na zakonu neutemeljen stav suda prvog stupnja koji je potvrđen odnosno sadržajno u doslovnom smislu **prepisan u odluci VTSRH** jasno upućuje da niti na jedan žalbeni navod ovdje Razlučnog vjerovnika Visoki trgovački sud RH nije odgovorio pa samim time niti ispitao sadržaj žalbe što dovodi do **ozbiljne ugroze instituta založnog prava.**

Sve da se i radi o zabilježbi spora koja je upisana **nakon** dobrovoljno zasnovanog založnog prava u korist AGRAM BANKA d.d. te sve da ARCHART d.o.o. u stečaju i je izlučni vjerovnik kako to **pogrešno utvrđuju** sudovi takva zabilježba spora **ne bi nikako smjela dovesti u pitanje vlasništvo založnog vjerovnika/razlučnog vjerovnika kojem je prethodila upisana hipoteka u njegovu korist.**

Na to ukazuje odluka **Županijskog suda u Puli GŽOvr-16/2020 od 27.01.2020.** iz koje je razvidno da je sud prvog stupnja odbio brisati zabilježbu spora na prijedlog kupca te povodom žalbe istog drugostupanjski sud je preinačio prvostupanjsko rješenje te se citira slijedeće:

„ Zabilježba spora je doduše upisana prije pokretanja ovršnog postupka ali nakon upisa prisilnog založnog prava sa zabilježbom ovršivosti tražbine u korist Republike Hrvatske koje je upisano 30.studenog 2009. pod brojem Z-20399/2009 radi osiguranja tražbine u iznosu od 224.013,97 kuna tako da je u ovršnom postupku namiren, i to djelomično založni vjerovnik.

Tražbina za koju je u zemljišnoj knjizi upisana zabilježba spora se stoga nikako ne bi mogla namiriti u ovršnom postupku, a ako je ta tražbina zahtjev za utvrđenje prava vlasništva ne bi se mogla ostvariti ni prema kupcu jer bi nekretnina bila prodana radi namirenja tražbine založnog vjerovnika i u slučaju d je tužitelj u međuvremenu bio upisan kao vlasnik budući da je založno pravo upisano prije zabilježbe spora.“

U konkretnom pravnom slučaju da je ARCHART d.o.o. u stečaju uspio sa tužbom radi pobijanja pravnih radnji i to sa zahtjevom pod točkom.1. za koje pobijanje **je isključivo dobio odobrenje stečajnog suca,** a koji zahtjev se odnosio na utvrđenje da „Sporazum o o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na nekretnini upisanoj kod Općinskog suda u Metkoviću, zk odjel Metković, zkulbr.2302 k.o. Vrgorac zk tijelo 1 u naravi dvorište na zkčbr.4982/3 površine 7235 m2 i zk tijelo II u naravi zgrada tvornica sagrađena nazkčbr.705 ZGR površine 800 m2 od dana 25.srpnja 2016. **gubi pravni učinak** prema stečajnoj masi ARCHART d.o.o. te da se naloži tom istom sudu da uspostavi zemljišnoknjižno stanje kakvo je bilo prije provedbe konkretnog Sporazuma, uz brisanje zabilježbe otvaranja stečaja broj Z-2522/2019, **taj isti ARCHART d.o.o. i nadalje bi bio dužan trpjeti upis založnog prava ovdje razlučnog vjerovnika odnosno AGRAM BANKA d.d. pa samim time i njegovo prvenstveno pravo na namirenje** gdje je isti temeljem odredbe članka 247.st.7 SZ-a koja propisuje da prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika na osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine je mogao postati vlasnikom te nekretnine.

Agram banka d.d. opet bi u ovom konkretnom stečajnom postupku nad dužnikom RAAFOURTY d.d. prvenstveno namirivala svoje pravo na tražbinu za koju je upisana hipoteka bez obzira na činjenicu je li vlasnik nekretnine društvo ARCHART d.o.o. u stečaju ili društvo RAAFOURTY d.d. u stečaju.

Mogla bi se poslužiti odredbom članka 247.st7 SZ-a te izvršiti prijeboj postignute kupovnine sa svojom tražbinom za koju ima upisanu hipoteku.

Visoki trgovački sud RH u pobijanoj odluci nije dao odgovor na žalbene navode razlučnog vjerovnika koji su išli u pravcu zaštite kupca normirano odredbom članka 110 OZ-a. Pri tome se razlučni vjerovnik svojim žalbenim navodima pozvao i priložio **Ustavnu odluku U-III/3779/2005 od 09.03.2006** kao i sudsku odluku **Vrhovnog suda RH posl.br.Rev-648/2013 od 23.09.2014.** u kojoj je sud odlučivao upravo o pravnom pitanju važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni i to *„Uživa li ovrhovoditelj (razlučni vjerovnik) kao kupac nekretnine u ovršnom postupku, zaštitu propisanu odredbom članka 102. OZ-a kao i svaki drugi kupac?“* naročito u svezi s pravnim stavom suda prvog stupnja koji je zaključio *„da ta ista odredba članka 108 st.1 OZa (prije 102 OZ) ne daje osnove za brisanje upisa zabilježbe spora jer se ne radi o pravima i teretima na nekretnini koji prestaju njezinom prodajom“*.

Međutim, odluka suda prvog stupnja ostala je potpuno neobrazložena i nerazumljiva te se nije temeljila na pravnoj argumentaciji na koji način bi to **knjižno pravo** ARCHART d.o.o. u stečaju bilo suprotstavljeno **založnom pravu ovdje AGRAM BANKA d.d. te od kojeg bi utjecaja ta zabilježba spora bila na AGRAM BANKA d.d. kao razlučnog vjerovnika i danas vlasnika nekretnine.**

Slijedom navedenog, ponavlja se Visoki trgovački sud RH uz povredu odredaba članka 354.st.2 točka 11 ZPP-a nije odgovorio na nijedan žalbeni navod.

Rješenje Visokog trgovačkog suda RH sadrži identično obrazloženje koje je prepisano iz obrazloženja Rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu. Do koje mjere je odluka Visokog trgovačkog suda u Zagrebu arbitrarna govori činjenica da je razlučni vjerovnik dostavio uz svoje žalbene navode **presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br.P-1311/2020** koja se upravo odnosi na tužbu radi pobijanja pravnih radnji iz koje je nastala sporna zabilježba spora između svih sudionika koji sudjeluju u ovom stečajnom postupku. Dakle, i RAAFOURTY d.d. koji je u stečaju, te razlučnih vjerovnika AGRAM BANKA d.d. i HAMAG te ARCHART d.o.o. u stečaju.

Točno je da se radi o presudi koja još uvijek nije pravomoćna budući je ožalbena od strane tužitelja ARCHART d.o.o. u stečaju, no nesporno da predstavlja dokaz u ovom sudskom postupku i predstavlja javnu ispravu koju su i sud prvog i sud drugog stupnja trebali cijeniti.

Koliko je odluka Visokog trgovačkog suda RH formalistička i pogubna na prava sudionika ovog konkretnog stečajnog postupka govori činjenica da za presudu P-1311/2020 koja se **upravo tiče ovih sudionika postupka** navodi da ju nije ovlašten ispitivati dok se istovremeno poziva na **sudsku odluku posl.br.Pž-1387/2021 od 24.ožujka 2021.** koja se ne odnosi na stranke ovog postupka, **sudska odluka nije javno objavljena pa samim time ostaje potpuna nepoznanica temeljem kojeg**

činjeničnog i pravnog konteksta je donesena.

Naime, člankom 2. SZ-a propisani su ciljevi stečajnog postupka koje prihvaća i sudska praksa i pravna doktrina, a to je unovčenje imovine stečajnog dužnika skupno i razmjerno namirenje vjerovnika, namirenje razlučnog vjerovnika (AGRAM BANKA d.d. i HAMAG BICRO) na imovini na kojoj je zasnovano razlučno pravo te podmirenje poreza, troškova i ostalih obveza stečajne mase u kojima upravo najviše i participira osobno razlučni vjerovnik.

I Trgovački sud u Zagrebu koji provodi konkretni stečajni postupak iz koje je proizašlo ovo sporno Rješenje o dosudi nekretnine kao i Visoki trgovački sud RH bili su dužni sagledati sudski postupak koji se vodio povodom pobijanja pravnih radnji pokrenutim od strane ARCHART d.o.o. u stečaju pod poslovnim brojem P-1311/2020 temeljem kojeg je evidentirana zabilježba spora na nekretnini **i to kao jedinstvenu cjelinu**, tim više što je taj postupak pred prvim stupnjem okončan nepravomoćnom presudom kojim je društvo ARCHART d.o.o. u stečaju odbijeno s tužbenim zahtjevima.

Iz obrazloženja presude Trgovačkog suda u Zagrebu P-1311/2020 od 14.svibnja 2021. pod točkom 29., 30. i 31. proizlaze slijedeća utvrđenja suda prvog stupnja:

*29.) Tužitelj je stoga, imajući u vidu činjenice na kojima osniva tužbeni zahtjev kao i sadržaj istaknutog tužbenog zahtjeva u dijelu koji je usmjeren na brisanje založnih prava uknjiženih na predmetnoj nekretnini temeljem raspoložbi protivnika pobijanja Raafourty d.d. u stečaju, uz zahtjev za pobijanje pravne radnje Sporazuma o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na nekretnini (OV-9708/2016) **trebao istaknuti i zahtjev za pobijanje pravnih radnji poduzetih između tuženika Raafourty d.d. u stečaju i Agram banka d.d. odnosno HAMAG-BICRO, na osnovi kojih su stečena založna prava brisanja kojih predlaže.** Ovo stoga što, imajući u vidu konstitutivni učinak presude, bez prihvaćanja tužbenog zahtjeva za pobijanje daljnjih pravnih radnji protivnika pobijanja poduzetih prema njegovim pravnim slijednicima tužitelj **ne može osnovano tražiti niti vraćanje u stečajnu masu imovinskih koristi koje su pravni sljednici stekli takvim pobožnim radnjama, odnosno brisanje založnih prava.***

30.) I za takav tužbeni zahtjev radi pobijanja protiv pravnih sljednika, jer se radi o pobijanju pravne radnje po odredbama SZ-a, tužitelju bi bilo potrebno odobrenje suda te bi ga bio dužan podnijeti u prekluzivnom roku od godinu i pol dana od dana otvaranja stečajnog postupka (čl.212- SZ-A). Nedvojbeno je da tužitelj odobrenje za pobijanje ovih pravnih radnji nema kao i da je prekluzivni rok za isticanje tužbenog zahtjeva odgovarajućeg sadržaja protekao nedugo nakon podnošenja predmetne tužbe.

I posljednje od odlučne važnosti:

31.) Stoga po shvaćanju ovog suda, sve i da se prihvati zahtjev za pobijanje pravne radnje Sporazuma o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na nekretnini (OV-9708/2016), kao i zahtjev da Raafourty d.d. u stečaju vrati u stečajnu masu tužitelja imovinske koristi stečene na osnovi pobijene radnje, odnosno da se naloži uspostava zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije upisa temeljem pobijenog Sporazuma, dakle da se nekretnina vrati u vlasništvo tužitelja i briše zabilježba otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom Raafourty d.d. u

stečaju, obzirom na petit tužbenog zahtjeva, kojem nedostaje zahtjev za pobijanje pravne radnje između protivnika pobijanja i pravnih sljednika, nema mjestu prihvatanju zahtjeva za brisanje zalogu za korist Agram banke d.d. i HAMAG-BICRO.

Naime, temeljem provedenog sudskog postupka P-1311/2020 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu te donošenjem nepravomoćne presude sud prvog stupnja **odlučivao je o tužbi radi pobijanja pravnih radnji, a ne o knjižnom pravu odnosno izlučnoj tužbi** temeljem čega su i sud prvog i drugog stupnja počinili povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354.st.2. točka 11. ZPP-a te pogrešno primijenili materijalno pravo iz članka 86.Zakona o zemljišnim knjigama.

Ustavni sud RH obrazloženje sudskih odluka drži od iznimne važnosti jer je nedostatak relevantnih i dostatnih razloga za ocjene kakve su odlukom dana prvi i najvažniji znak koji upućuje na sudsko odlučivanje. Upravo članak 29.stavak 1. Ustava obvezuje sudove da obrazlože svoje odluke.

Koliko će široka biti obveza suda da u pisanom obrazloženju svoje odluke navede razloge kojima se vodio pri njezinu donošenju (mjerilo dostatnosti) uvijek ovisi o osobitim okolnostima svakog pojedinog slučaja. Ustavni sud je o mjerilu relevantnosti kod obrazlaganja sudskih odluka zauzeo stajalište **u točki 69. odluke broj: U-III-3360/2014 od 06.lipnja 2016 (Narodne novine br.64/16)** te se citira:

*„S druge strane u praksi ELJSP-a razlozi navedeni u pisanom obrazloženju odluke u pravilu će se smatrati relevantnima ako jasno upućuju na to da sudovi u konkretnom slučaju nisu vršili svoje procjene na nerazuman način, da nisu učinili neku drugu očitu pogrešku u prosudbi, pogrešno procijenili postojanje nekog važnog čimbenika ili **pak propustili razmotriti sve relevantne čimbenike odnosno propustili uzeti u obzir sve činjenične i pravne elemente koji su objektivno mjerodavni za donošenje odluke, da nisu odbili provesti dokaze koji bi mogli dovesti do drugačije odluke i pri tome nisu ...Ukratko, razlozi navedeni u pisanom obrazloženju odluke moraju obuhvatiti sve važne aspekte razmatranog slučaja koji su mogli utjecati na konačnu odluku suda (mjerilo relevantnosti).***

Zaključno, stajalište je Ustavnog suda da sve dok u sudskoj odluci koja se osporava ustavnom tužbom nisu navedeni dostatni i relevantni razlozi kojima se sud vodio u donošenju svoje odluke, a koji mogu dovesti do uvjerenja da je taj sud stvarno ispitao slučaj i odgovorio na sve bitne navode stranaka, ne može se smatrati da ta odluka zadovoljava opće zahtjeve koji proizlaze iz Ustavnom zajamčenog prava na pravično suđenje.“

Slijedom navedenog:

1.) Je li žalbeni sud odnosno Visoki trgovački sud RH bio dužan odgovoriti na žalbene prigovore razlučnog vjerovnika odnosno danas vlasnika nekretnine upisane zkulbr.2302 k.o. Vrgorac zemljišnoknjižni odjel Općinskog suda u Metkoviću u pravcu odbijanja brisanja zabilježbe spora upisane pod posl.br.Z-2492/2020 od 30.srpnja 2020. koja nesporno danas ugrožava pravo vlasništva AGRAM BANKA d.d. između ostalog u daljnjem raspolaganju odnosno prodaji te iste nekretnine na način da nije

odgovorio na konkretne prigovore da postupak koji se vodi u svezi s ovom zabilježbom spora nije izlučna parnica pa se samim time niti ne radi o knjižnim pravima društva ARCHART d.o.o. u stečaju, u pravcu žalbenih navoda da AGRAM BANKA d.d. je imala zasnovano založno pravo još u 2017. pod posl.br. Z-14078/2017 od 05.12.2017. godina koje je stekla temeljem čl.122 ZV-odnosno sukladno načelu povjerenja u zemljišne knjige te da tek nakon uknjižbe založnog prava u korist AGRAM BANKA d.d. i HAMAG BICRO dolazi i do zabilježbe otvaranja stečajnog postupka pod posl.br.Z-2522/2019 od 25.09.2019. nad društvom RAAFOURTY d.d. u te pogrešnog upisa u 2020. godini zabilježbe spora pod posl.br.Z-2492/2020 od 30.07.2020. budući je ta zabilježba spora vezana za **tužbu radi pobijanja pravnih radnji** za koje to isto društvo ARCHART d.o.o. temeljem odredbe **članka 212. SZ-a kao kogentne odredbe** a) nije dobilo odobrenje stečajnog suca na pobijanje pravne radnje odnosno Ugovora temeljem kojih su upisana založna prava u korist AGRAM BANKA d.d. i HAMAG BICRO što je u svezi i stavkom 3.istog članka odnosno b) da se takva tužba radi pobijanja pravnih radnji može podnijeti samo u roku od godinu i pol dana od otvaranja stečajnog postupka?

2) S time u svezi je li Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br.ST-2745/2018 od 08.lipnja 2021.te Visokog trgovačkog suda RH posl.br.PŽ-4374/2021 od 13.listopada 2021.**arbitrarno** ako se ta Rješenja pozivaju na drugu sudsku odluku Visokog trgovačkog suda RH posl.br. PŽ- 1387/2021 kao sudsku praksu odnosno opravdanje pravnog shvaćanja zašto treba ostati upisana na nekretnini zabilježba spora slijedećih 10 godina, a da ta ista sudska odluka koja bi po shvaćanju VTSRH trebala biti mjerodavna za žalbene navode razlučnog vjerovnika kao i na njegova prava NIJE JAVNO OBJAVLJENA te isti kao stranka ovog žalbenog postupka uopće ne može utvrditi o kojem se činjeničnom i pravnom kontekstu u tom postupku radi dok istovremeno za presudu Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br-P-1311/2020 od 14.svibnja 2021. koja je nepravomoćna odluka, ali još uvijek egzistentna odluka i odluka koja se upravo odnosi na razlučnog vjerovnika odnosno danas vlasnika nekretnine Visoki trgovački sud RH formalistički je odgovorio da ju nije ovlašten ispitivati?

3) Odbijajući sve zahtjeve ARCHART d.o.o. u stečaju presuda Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br.P-1311/2020 od 14.svibnja 2021. pod obrazloženjem i to točkom 29. i 30. upravo se poziva na odredbu **članka 212. SZ-a** dakle na **nedostatak procesnih pretpostavki** te s time u svezi u **točki 31. obrazloženja iznosi slijedeće:**

*„Stoga po shvaćanju ovog suda, sve i da se prihvati zahtjev za pobijanje pravne radnje Sporazuma o osiguranju novčane tražbine prijenosom vlasništva na nekretnini (OV-9708/2016) kao i zahtjev da Raafourty d.d. u stečaju vrati u stečajnu masu tužitelja imovinske koristi stečene na osnovi pobijene radnje, odnosno da se naloži uspostava zemljišnoknjižnog stanja kakvo je bilo prije upisa temeljem pobijenog Sporazuma, dakle da se nekretnina vrati u vlasništvo tužitelja i briše zabilježba otvaranja stečaja nad dužnikom Raafourty d.d. u stečaju, **obzirom da petit tužbenog zahtjeva, kojem nedostaje zahtjev za pobijanje pravnih radnji između protivnika pobijanja i pravnih sljednika, nema mjesta prihvatanju zahtjeva za brisanje zaloga uknjiženih za korist Agram banke d.d. i HAMAG BICRO**“*

S tim u svezi budući je razlučni vjerovnik AGRAM BANKA d.d. temeljem odredbe članka 247.st.7. SZ-a koja propisuje da prvi razlučni vjerovnik u prednosnom redu može

izjaviti da kupuje nekretninu i da stavlja u prijeboj svoju tražbinu s protutražbinom stečajnog dužnika na osnovi cijene u visini utvrđene vrijednosti nekretnine postao vlasnikom nekretnine **je li Visoki trgovački sud RH bio dužan odgovoriti na konkretni žalbeni navod na koji način i kome bi brisanje zabilježbe spora onemogućilo utvrđivanje njegovog vlasništva pa samim time i zaštitu njegovih vlasničkih prava upravo na toj konkretnoj nekretnini koja je predmet dosude pa da bi došli do krucijalnog zaključka da bi upravo ta osoba mogla promijeniti odnosno utjecati na učinke Rješenja o dosudi ST-2745/2018 na način da bi došlo do gubitka prava vlasništva kupca i to AGRAM BANKA d.d?**

5) Je li Visoki trgovački sud RH bio dužan odgovoriti na žalbene navode razlučnog vjerovnika danas kao vlasnika nekretnine temeljem odredbe članka 247.st.7 SZ-a gdje se isti pozvao i dostavio odluke Ustavnog suda RH posl.br. U-III/3779/2005 od 09.03.2006, temeljem koje je upravo Vrhovni sud RH u odluci Rev-648/13 od 23.09.2014. povodom ispitivanja izvanredne revizije smatrajući da je postavljeno pravno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njihovoj primjeni iznio pravno shvaćanje da ovrhovoditelj kao kupac u ovršnom postupku, a koje odredbe OZ-a se primjenjuju i u SZ-u temeljem odredbe članka 247.st.1. istog zakona uživa zaštitu kao i svaki drugi kupac tim više što je razlučni vjerovnik stekao pravo vlasništvo temeljem Rješenja o dosudi posl.br.ST-2745/2018 od 08.lipnja 2021.dakle sudske odluke kako je to izraženo i u odluci Rev-2148/2010 od 05.03.2014. umjesto što je formalistički i arbitrarno potvrdio prvostupanjsko rješenje iznoseći slijedeće: „ *prvostupanjski sud je pravilno utvrdio kako u konkretnom slučaju nisu ispunjene pretpostavke iz članka 88. ZZK-a, a niti iz članka 89. ZZK-a za brisanje upisa sporne zabilježbe. Naime, u konkretnom slučaju tužitelj nije nakon provedene zabilježbe, odustao od tužbe, niti je tužba pravomoćno odbačena, niti je tužbeni zahtjev pravomoćno odbijen u kojem slučaju bi bile ispunjene pretpostavke iz članka 88.st.1. ZZK-a za brisanje. Osim toga sporna zabilježba je određena 30.srpnja 2020. pa nije protekao rok od 10 godina iz članka 89.stavka 1. ZZK-a za brisanje zabilježbe spora po službenoj dužnosti (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1387/2021-2 od 24. ožujka 2021.)*

6) Je li se sudovi u RH u svojim obrazloženjima smiju pozivati na druge sudske odluke kao na relevantnu sudsku praksu ukoliko te odluke nisu javno objavljene?

Slijedom navedenog, tuženik ističe da je odluka o dopuštenju, a potom i samoj reviziji važna za osiguranje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana budući ovisi o rješenju materijalnopravnog i postupovnopravnog pitanja o kojem je revizijski sud već zauzeo pravno shvaćanje u pogledu zaštite kupaca nekretnine koji su ujedno ovrhovoditelji odnosno razlučni vjerovnici u stečajnim postupcima (odluka Rev-648/2013 od 23.09.2014., Rev2148/2010 od 05.03.2014., Revx-240/2018 od 08.01.2019 te odluka Ustavnog suda RH posl.br.U-III-3779/2005 od 09.03.2006) s jedne strane dok s druge strane što je došlo i do povrede prava na pravično suđenje iz članka 29. st.1. Ustava RH odnosno prava na obrazloženu sudsku odluku budući Visoki trgovački sud RH nije odgovorio niti na jedan žalbeni navod ovdje razlučnog vjerovnika što je fundamentalna zadaća Visokog trgovačkog suda RH.

Slijedom prednje navedenog razlučni vjerovnik predlaže da Vrhovni sud Republike

Hrvatske prihvati ovaj Prijedlog za dopuštenost revizije te donese odluku kojom će razlučnom vjerovniku odnosno kupcu i vlasniku nekretnine dopustiti podnošenje revizije u smislu odredbe članak 382. ZPP budući su pitanja sadržana u Prijedlogu odlučna za konkretni postupak te su važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnost svih u RH imanenta načelu vladavine prava te pravne sigurnosti objektivnog pravnog poretka.

Razlučni vjerovnik/kupac i vlasnik nekretnine

AGRAM BANKA d.d.po:

Privitak:

1. Rješenje Visokog trgovačkog suda RH posl.br.PŽ-4374/2021 od 13.listopada 2021
2. Žalba Razlučnog vjerovnika/Kupca
3. Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br.ST-2745/2018 od 23.07.2021.
4. Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br.St-2745/2018 od 08.lipnja 2021.
5. Županijski sud u Varaždinu odluka posl.br.GžZk-19/17 od 16.03.2017.
6. Županijski sud u Puli odluka posl.br.Gžovr-16/2020 od 27.01.2020.
7. Ustavni sud RH odluka posl.br.U-III-3779/2005 od 09.03.2006.
8. Vrhovni sud RH odluka posl.br.Rev-648/2013 od 23.09.2014.
9. Vrhovni sud RH odluka posl.br.Rev-2148/2010 od 05.03.2014.
10. Vrhovni sud RH odluka posl.br.Revx-240/2018 od 08.01.2019
11. presuda Trgovački sud u Zagrebu posl.br.P-1311/2020 od 14.svibnja 2021.
12. dokaz da odluka VTSRH posl.br.PŽ-1387/2021 od 24.ožujka 2021. nije javno objavljena

